

Édouard Levé

Otoportre

Türkçesi: Orçun Türkay

Deneme

Ergenliğimde, *Yaşam Kullanma Kılavuzu'*nun yaşama-
ma, *İntihar Kullanma Kılavuzu'*nunsa ölmeme yardımcı
olacağını düşünürdüm. Üç yıl, üç ay yurtdışında kal-
dım. Soluma bakmayı yeğlerim. Arkadaşlarımdan biri
ihanetten zevk alıyor. Yolculukların sonundan da bir
romanın sonunun verdiği o hüznü tadı alırım. Hoşu-
ma gitmeyen şeyi unuturum. Birini öldürmüş bir kişi-
le konuşmuş olabilirim bilmeden. Gidip çıkmazlara
bakarım. Yaşamın sonunda olan şey beni korkutmuyor.
Bana söylenenleri gerçek anlamda dinlemem. İnsanla-
rın bana pek tanımamalarına karşın ad takmalarına şa-
şıyorum. Birinin bana kötü davrandığını anlamam
zaman alır, bunun olmasına da çok şaşırıyorum: Kötülük
bir anlamda gerçekdışı bir şey. Arşiv yaparım. İki ya-
şımdayken, Salvador Dalí'yle konuşmuştum. Rekabet
bana kışkırtıcı gelmez. Yaşamımı tam olarak anlatmaya
kalksam, yaşadığımdan daha uzun süre gerekirdi. Yaş-

lanınca gerici olup olmayacağımı sorguluyorum. Bacaklarım çıplakken yapay deriye oturunca tenim kaymıyor, gıcırıyor. İki kadını aldattım, ikisine de söyledim, biri aldırmadı, öteki aldırdı. Ölümle şaka yaparım. Kendimi sevmem. Kendimden nefret etmem. Unutmayı unutmam. Şeytan'ın varlığına inanmam. Adli sicilim temizdir. Mevsimlerin bir hafta sürmesini isterdim. İki kişi baş başa sıkılmaktansa, tek başıma sıkılmayı yeğlerim. Boş alanlarda gezinir, ıssız lokantalarda yemek yerim. Besin konusunda, tuzluyu şekerliye, çiği pişmişe, serti yumuşağa, soğuşu sığağa, kokuluyu kokusuzaya yeğlerim. Buzdolabımda yiyecek hiçbir şey olmadığına rahat rahat yazı yazamam. İçki-den de, tütünden de kolaylıkla vazgeçebilirim. Yabancı bir ülkede, karşımdaki konuşurken geçirirse, gülmeye çekinirim. Daha o kadar yaşlanmamış olmalarına karşın saçları ağarmış insanlar gözüme çarpar. Teknik tıp kitaplarını, özellikle de kimi hastalıkların belirtilerini anlatan bölümleri okumasam daha iyi olur: Varlıklarını öğrendikçe, o belirtilerin içimde çoğaldığını hissederim. Savaş bana öyle gerçekdışı bir şey gibi görünür ki, babamın savaştığına inanmakta güçlük çekerim. Yüzünün sol yanında sağ yanındakinden farklı bir ifade olan bir adam görmüştüm. New York'u sevip sevmediğimden emin değilim. "A, B'den daha iyidir" değil de "A'yı B'ye yeğlerim" derim. Durmaksızın karşılaştırma yap-

rim. Yolculuktan döndüğümde, en güzel an ne hava-
alanından geçiş, ne de eve varıştır, en güzel an ikisini
birbirine bağlayan taksi yolculuğudur: Yine bir yolcu-
luktur sonuçta, ama tam da değil. Yalan yanlış şarkı
söylerim, o yüzden söylemem. Gülünç biri olduğum
için, insanlar beni mutlu sanır. Umarım bir çayırdan asla
bir kulak bulmam. Sözcükleri bir çekiçten ya da bir vi-
dadandan daha çok sevmem. Yeşil oğlanları tanımam.
Anglosakson ülkelerindeki vitrin yazılarını, Fransızca
“*sale*”^{*} olarak okurum. Kıpırdayan, horlayan, derin de-
rin soluyan ya da örtüleri çekiştiren biriyle uyuyamam.
Kıpırdamayan biriyle sarmaş dolaş uyuyabilirim. Bir
Düş Müzesi kurmayı düşünmüştüm. Konuşmada ra-
hatlık olsun diye, gerçekte öyle olmayan insanlara “ar-
kadaşım” demeye eğilimliyim; tanımama, sevmeme
karşın aramızda özel bir bağ olmayan o insanları nitele-
yecek başka sözcük bulamıyorum. Trende, gittiğimiz
yönün tersinde, şeylerin yaklaştığını değil, uzaklaştığı-
nı görürüm. Emekliliğimi hazırlamıyorum. Bence bir
çorabın en iyi yeri deliğidir. Banka hesabımda ne kadar
para olduğuna aldırmam. Banka hesabım seyrek eksiye
geçer. *Shoah*, *Numéro zéro*, *Mobutu roi du Zaïre*, *Urgences*,
Titicut Follies, bir de *La Conquête de Clichy* beni en iyi
kurgusal filmlerden daha çok etkilemiştir.

* *Sale* İngilizce “indirim” anlamına gelirken, Fransızca “kirli,
pis” demektir (ç.n.).